

Вірш без назви

Олександр Чалий

Як природа заспокоїть моє тіло,
ти пригадуй час від часу про минуле,
коли серце від кохання ще тремтіло,
ми в обіймах один одного тонули...

Коли поряд я не зможу більше бути,
твоє серце нехай спогадам радіє,
хоч не зможу я до себе пригорнути,
моя ніжність тебе променем зігріє.

А як прийде і твій час іти за мною,
а це трапиться не скоро, сподіваюсь,
наша зустріч знову буде чарівною,
я в коханні сто разів тобі зізнаюсь.

2024